

UZASADNIENIE

Potrzeba nowelizacji rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1289) wynika z uchwalenia przez Sejm RP w dniu 21 lutego 2019 r. ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Ustawa ta wprowadza zmiany m.in. w zakresie danych osobowych, które pracodawca może pozyskiwać od pracownika oraz od osoby ubiegającej się o zatrudnienie.

Wobec tego konieczne jest dokonanie korekty pomocniczego wzoru świadectwa pracy, stanowiącego załącznik do przedmiotowego rozporządzenia, dostosowującej treść tego wzoru do zakresu danych osobowych, których podania – od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. – pracodawca będzie żądał od pracownika i od osoby ubiegającej się o zatrudnienie.

Proponuje się również zmianę redakcji objaśnienia zawartego w części pomocniczego wzoru świadectwa pracy, określonej jako *Sposób wypełniania świadectwa pracy* – w zakresie odnoszącym się do ust. 6 pkt 11 tego wzoru.

Projektowane zmiany

Projekt przewiduje dokonanie korekty pomocniczego wzoru świadectwa pracy, stanowiącego załącznik do przedmiotowego rozporządzenia, polegającej na usunięciu punktu dotyczącego imion rodziców pracownika.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 22¹ § 1 Kodeksu pracy nadanym ustawą z dnia 21 lutego 2019 r., pracodawca żąda od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących: imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe wskazane przez taką osobę, wykształcenie, kwalifikacje zawodowe oraz przebieg dotychczasowego zatrudnienia. Natomiast od pracownika pracodawca dodatkowo żąda podania danych osobowych obejmujących: adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; inne dane osobowe pracownika, a także dane osobowe dzieci pracownika i innych członków jego najbliższej rodziny, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze względu na korzystanie przez

pracownika ze szczególnych uprawnień przewidzianych w prawie pracy oraz wykształcenie i przebieg dotychczasowego zatrudnienia, jeżeli nie istniała podstawa do ich żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie.

Zatem od czasu wejścia ustawy w życie pracodawcy nie będą mogli pozyskiwać od osób ubiegających się o zatrudnienie, a tym samym również od pracowników, danych osobowych w postaci imion ich rodziców. W konsekwencji pracodawcy nie będą mogli również wpisywać niniejszych danych do wydawanego świadectwa pracy.

Proponuje się ponadto zmianę redakcji objaśnienia zawartego w części pomocniczego wzoru świadectwa pracy określonej jako *Sposób wypełniania świadectwa pracy* – w zakresie ust. 6 pkt 11 tego wzoru. Zmiana ta polega na zastąpieniu sformułowania „na stanowiskach ustalonych zgodnie z § 1 ust. 2 tego rozporządzenia” określeniem „oraz stanowiska, na których te prace były wykonywane, przy uwzględnieniu treści § 1 ust. 2 – 4 tego rozporządzenia”.

Dokonanie takiej korekty ma na celu wyeliminowanie przypadków niewłaściwej interpretacji objaśnienia we wskazanym powyżej zakresie, a także doprecyzowanie – poprzez odesłanie do § 1 ust. 2 – 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. poz. 43, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady Ministrów” – zakresu stosowania wykazów stanowisk pracy, ustalonych przez właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze.

Objaśnienie odnoszące się do ust. 6 pkt 11 pomocniczego wzoru świadectwa pracy w brzmieniu obecnie obowiązującym może bowiem sugerować, iż wykazy ustalone przez właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze, w oparciu o § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów, mają zastosowanie do wszystkich pracowników, o których mowa w tym rozporządzeniu. Podczas gdy z treści § 1 ust. 2 ww. rozporządzenia wynika, iż przedmiotowe wykazy obowiązują bądź obowiązywały w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze. Zgodnie z treścią § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów, wykazy stanowisk ustalone na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, stosuje się także w jednostkach organizacyjnych, które powstały w drodze przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w inne przedsiębiorstwo, w przedsiębiorstwa, w spółkę lub w spółki, oraz w jednostkach organizacyjnych, które zostały przekazane organom samorządu terytorialnego, a także w jednostkach organizacyjnych, dla których uprawnienia i obowiązki organu założycielskiego przejęli wojewodowie lub inne organy państwowe.

Pracodawca, do którego nie mają zastosowania wykazy stanowisk, ustalone zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów, potwierdzając w świadectwie pracy okresy zatrudnienia pracownika w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, powołuje się na rodzaj pracy wymieniony w wykazie A albo B załącznika do ww. rozporządzenia, wskazany w odpowiednim dziale i pozycji. Podana przez pracodawcę nazwa stanowiska, na którym praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana, nie musi bowiem odpowiadać nomenklaturze stanowisk stosowanej w wykazach stanowisk ustalonych przez właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów.

Odmienna sytuacja ma miejsce w przypadku pracodawców, do których mają zastosowanie przedmiotowe wykazy stanowisk. Pracodawcy ci powinni uwzględniać stosowaną w nich nomenklaturę, wskazując w wydawanym świadectwie pracy nazwę stanowiska pracy określoną w odpowiednim wykazie ministra, urzędu centralnego bądź centralnego związku spółdzielczego.

Przepis końcowy

Celem zminimalizowania liczby przypadków wydawania świadectw pracy z zastosowaniem dotychczasowego pomocniczego wzoru – w okresie pomiędzy dniem wejścia w życie ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), a dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia – proponuje się, aby rozporządzenie to weszło w życie w możliwie najwcześniejszym terminie, tj. w dniu następującym po dniu jego ogłoszenia.

Jeżeli w okresie pomiędzy dniem wejścia w życie ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2016/679 a dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zaistnieje konieczność wydania świadectwa pracy pracownikowi, od którego pracodawca – zgodnie z wcześniejszymi przepisami zawartymi w art. 22¹ Kodeksu pracy – pozyskał dane osobowe obejmujące imiona rodziców, pracodawca w wydawanym w tym okresie świadectwie pracy nie powinien

wypełniać punktu dotyczącego imion rodziców tego pracownika dlatego, że nie będzie już mógł pozyskiwać takich danych od nowozatrudnianych pracowników.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Regulacje zawarte w projekcie nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, w związku z powyższym nie ma konieczności stosowania przepisów uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).